

[Ingerlise Koefoed]

ledbøger og i bedste fald ligegyldige tegneserier, støtte til mange flere småbørnsfilm, hvor børn gennem realistiske eller fantasifulde hændelser kan opleve, at andre børn også har problemer, også er bange for mørket eller måske også elsker at grine og have det sjovt helt på egne betingelser.

Børnekommissionen burde, stærkere end tilfældet er, have slået til lyd for huse og lokaler ude i boligkvartererne, hvor børn og voksne sammen kan opleve noget og lave noget. Børnekommissionen burde have opfordret alle mennesker, der arbejder med børn, til at lægge hovederne og ressourcerne sammen, sådan at der f. eks. ikke længere skulle findes én daginstitution uden depoter af børnebibliotekets bøger og bånd, ikke laves ét dukketeater på biblioteket, uden at der var pædagoger til hjælp, ikke spilles én børneteaterforestilling, uden at institutioner og biblioteker delte udgifterne.

Alt det har småbørnskommissionen ikke foreslået, for det lå jo ikke i dens kommissorium, vil man vel sige. Men det må være vores kommissorium herinde at prøve at skabe helhed. Det drejer sig selvfølgelig om at skabe rammer, der giver bedre og tryggere tilværelse for de mange voksne, der har det skidt i dag, og for deres små børn. Men det drejer sig altså også om at give det, der skal fylde rammerne ud, en høj prioritet, og den prioritet har jeg savnet meget.

Nu har man jo her i dag fra forskellig side bebudet, hvad man vil gøre senere i folketingsåret, og jeg skal da også bebude, at vi for at komme lidt nærmere ind på, hvad man egentlig vil gøre med den slags ting for småbørn og større børn, vil vende tilbage med en forespørgsel om børns tilbud.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Der har været mange eventyr her i dag, men der er én bibliotekar i dette land, fru Ingerlise Koefoed, som jeg tager hatten af for. Hun fortjener virkelig den løn, hun får som bibliotekar, og hvor hun ellers får løn fra, for de arbejdsområder, hun her ridser op og får ind i denne børnekomité's betænkning, er fremragende, det er dygtigt gjort. Til lykke med det.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja, jeg ville næsten blive skuffet, hvis hr. Poulsgaard ikke stod op og roste mig, sådan som han altid plejer at gøre i disse debatter, og jeg kan da også godt indrømme hr. Poulsgaard, at havde vi ikke haft alle de mange dygtige børnebibliotekarer, som vi har, havde børnenes liv været endnu fattigere på tilbud, end det er i dag. Så hr. Poulsgaard har ret: det er vigtigt, at der er nogen, der taler børnebibliotekernes sag. Vi gør det gerne, men jeg talte nu altså også om meget andet.

Jytte Andersen (S):

Indvandrerbørn har en række særlige problemer i vores samfund. I socialministerens redegørelse påpeges problemerne med hensyn til en større sygelighed, psykosociale problemer, manglende beherskelse af både modersmålet og det danske sprog. Disse børn er uhyre dårligt rustet til at møde det danske samfunds forventninger og det danske samfunds krav til borgerne.

Det er nødvendigt, at vi iværksætter en række særlige støtteforanstaltninger for disse børn, hvis vi skal forebygge, at deres problemer under deres videre opvækst bliver langt større.

Familien er en væsentlig faktor i barnets liv, og det lille barns betingelser for en rimelig udvikling er nøje knyttet til familien og måske især moderens situation. Derfor vil enhver indsats for indvandrerbørnene være afhængig af familiens holdning og moderens placering.

Det er ønskeligt, om børnene så tidligt som muligt lærer at færdes i to miljøer: hjemmet og det øvrige samfund. Sproget giver mulighed for dannelse af et verdensbillede og for at udtrykke følelser. Sproget læres sammen med et adfærdsmønster. Det er ikke nok for børn at kunne udtrykke sig sprogligt; det er mindst lige så vigtigt for personlighedsudviklingen, at barnet lærer, hvad den enkelte situation kræver med hensyn til opførsel og valg af udtryksmuligheder.

Indvandrerbørnene skal således lære at fungere i familien med dens normer, rammer og krav, og de skal lære at fungere i et samfund, der på en række områder er helt anderledes. Hvis denne dobbeltfunktion skal udvikles, må barnet støttes i sine evner til at adskille og forstå de to verdener, som de har